

NYKŁAD 3

POCHODNA MOCNA, POCHODNA SKABA, PRZYKŁADY

5.03.2016

założenie $A_2 \neq A_1$ doprowadziło do sprzeczenia, zatem ułamek jest jednoznaczny.

FAKT: jeśli f jest różniczkowalna w x_0 , to odwzorowanie $A \in \mathcal{B}(x_0)$ takie, że $\|R(x, h)\|_{\|h\|} \xrightarrow{h \rightarrow 0} 0$ jest wyznaczone jednoznacznie.

Odwzorowanie to mamywać będziemy **pochodną** f w punkcie x i oznacząc $f'(x)$. Zauważmy, że jeśli f jest różniczkowalna w każdym punkcie pewnego zbioru otwartego $U \subset X$ to pochodne jest odwzorowaniem.

$X \ni u \xrightarrow{f} B(x, r)$ podczas kiedy wyjściowe odwzorowanie to
 to są różne były matematyczne. $\hookrightarrow X \ni u \xrightarrow{f} y$

Pochodna zdefiniowana jak wyżej mamyła się także pochodną mocną, pochodną Fréche'go.

PRZYKŁAD: $X = C([0,1])$ z normą supremum $f: X \rightarrow X$

$$f(\tau)(t) = \int_0^t v^2(s) ds$$

$$f(v+h)(t) = \int_0^t (\tau+h)^2(s) ds = \int_0^t (v^2(s) + 2v(s)h(s) + h^2(s)) ds =$$

15

$$f(v+h)(t) = \int_0^t (v+h)^2(s) ds = \int_0^t (v^2(s) + 2vh(s) + h^2(s)) ds =$$

$$= \underbrace{\int_0^t v^2(s) ds}_{f(v)(t)} + 2 \underbrace{\int_0^t v(s)h(s) ds}_{\text{liniowe ze wzgl. we } h} + \underbrace{\int_0^t h^2(s) ds}_{\text{reszta?}}$$

$$T \in \mathcal{L}(X, X) \quad (Th)(t) = \int_0^t v(s)h(s) ds \quad R(v, h)(t) = \int_0^t h^2(s) ds$$

Należy sprawdzić, czy $T \in B(X)$ i czy R jest resztą.

Wierzymy więc h_n takie że $h_n \rightarrow 0$, tzn $\sup_s |h_n(s)| \xrightarrow{n \rightarrow \infty} 0$. Wtedy

$$\|Th_n\| = \sup_t \left| 2 \int_0^t v(s)h_n(s) ds \right| \leq 2 \sup_{\frac{1}{2}t} \int_0^t |v(s)h_n(s)| ds \leq 2 \int_0^t |v(s)h_n(s)| ds$$

$$\leq \sup_s |h_n(s)| \int_0^t |v(s)| ds = \|h_n\| \int_0^t |v(s)| ds \xrightarrow{\|h_n\| \rightarrow 0} 0$$

state, zależne jedynie od v

T jest więc odwzorowaniem ciągłym.

$$\|R(v, h)\| = \sup_t |R(v, h)(t)| = \sup_t \left| \int_0^t h^2(s) ds \right| \leq \sup_t \int_0^t h^2(s) ds = \int_0^1 h^2(s) ds \leq$$

$$\|h\|^2 \int_0^1 ds = \|h\|^2$$

$$\frac{\|R(v, h)\|}{\|h\|} \leq \frac{\|h\|^2}{\|h\|} = \|h\| \longrightarrow 0 \quad \text{o.k.}$$

Odwzorowanie f jest różniczkowalne. Jego pochodna w punkcie $v \in X$ dana jest wzorem

$$(f'(v)h)(t) = \int_0^t v(s)h(s) ds.$$

PRZYKŁAD (skończenie niewymierny)

$$\mathbb{R}^2 \ni (x, y) \xrightarrow{g} x \cos y \in \mathbb{R}$$

$$\begin{aligned}
 & (x + \delta x) \cos(y + \delta y) - (x + \delta x)(\cos y \cos \delta y - \sin y \sin \delta y) = (x + \delta x)(\cos y [1 - \frac{1}{2} \delta y^2 + O(\delta y^4)]) \\
 & - \sin y [\delta y - \frac{1}{6} \delta y^3 + O(\delta y^5)] = \\
 & = (x + \delta x)(\cos y - \frac{1}{2} \cos y \delta y^2 - \sin y \delta y + \frac{1}{6} \sin y \delta y^3 + O(\delta y^4)) = \\
 & = x \cos y + \cos y \delta x - x \sin y \delta y + \left[\frac{x}{2} \cos y \delta y^2 - \frac{1}{2} \cos y \delta y^2 \delta x - \sin y \delta y \delta x + \frac{1}{6} x \sin y \delta y^3 \right. \\
 & \left. + \frac{1}{6} \sin y \delta y^3 \delta x + x O(\delta y^4) + \delta x O(\delta y^4) \right] = \\
 & = x \cos y + [\cos y - x \sin y] \begin{bmatrix} \delta x \\ \delta y \end{bmatrix} + R(x, y, \delta x, \delta y)
 \end{aligned}$$

↓ przyjajmy ją kwadratową
 w $\delta x, \delta y$

W \mathbb{R}^2 wybieramy normę maksimum, zatem $\|\begin{bmatrix} \delta x \\ \delta y \end{bmatrix}\| = \max\{|\delta x|, |\delta y|\}$

jeśli $\|\begin{bmatrix} \delta x \\ \delta y \end{bmatrix}\| \rightarrow 0$ to znaczy $\max\{|\delta x|, |\delta y|\} \rightarrow 0$ czyli $|\delta x| \rightarrow 0$ i $|\delta y| \rightarrow 0$

$$\frac{|\delta y|^2}{\max\{|\delta x|, |\delta y|\}} \leq \frac{|\delta y|^2}{|\delta y|} = |\delta y| \rightarrow 0 \quad \text{podobnie} \quad \frac{|\delta x \delta y|}{\max\{|\delta x|, |\delta y|\}} \leq \frac{|\delta x||\delta y|}{|\delta y|} = |\delta x| \rightarrow 0$$

Reszta jest więc resztą, cipfą odróżnianie liniowego
 $\begin{bmatrix} \delta x \\ \delta y \end{bmatrix} \mapsto [\cos y - x \sin y] \begin{bmatrix} \delta x \\ \delta y \end{bmatrix}$ nie trzeba sprawdzać, bo przestawienie spłynie skończonym ego.

$$g(x, y) = [\cos y - x \sin y]$$

Różne uwagi:

- (1) Odwzorowanie $X \rightarrow Y$ różniczkowalne w $x \in X$ jest ciągłe w x — oczywiście, bo skoro $R(x, h)$ jest resztą to $R(x, h) \xrightarrow{h \rightarrow 0} 0$
- (2) Jeżeli $T: X \rightarrow Y$ jest elementem $B(X, Y)$ to T jest różniczkowalne w każdym punkcie i $T'(x) = T$ dla dowolnego x .

(3) Jeżeli $f: X \rightarrow Y$ są różniczkowalne w x to $\alpha f + \beta g$ też jest różniczkowalne w x i $(\alpha f + \beta g)'(x) = \alpha f'(x) + \beta g'(x)$.
 - dowód łatwy i nudny.

17

(4) 2 zestawu „podstawowe prawa różniczkowania” pewnej uwagi wymaga różniczkowanie mimo uwagi. Wymaga różniczkowanie eliżenie:
FAKT: $f: X \rightarrow Y$ $g: Y \rightarrow Z$, f różniczkowalne w x , g różniczkowalne w $f(x)$. Wtedy $g \circ f$ różniczkowalne w x :

$$(g \circ f)'(x) = g'(f(x)) \cdot f'(x)$$

$\stackrel{\text{B}(Y, Z)}{\curvearrowleft}$ $\stackrel{\text{B}(X, Y)}{\curvearrowright}$

składanie odwzorowań liniowych.

DOWÓD:

$$f(x+h) = f(x) + f'(x)h + r_f(x, h)$$

$$g(f(x)+h) = g(f(x)) + g'(f(x))h + r_g(f(x), h)$$

$$\begin{aligned} g(f(x+h)) &= g\left(f(x) + \underbrace{f'(x)h + r_f(x, h)}_{k}\right) = g(f(x)) + g'(f(x))\left(f'(x)h + r_f(x, h)\right) + \\ &+ r_g(f(x), f'(x)h + r_f(x, h)) = \\ &= g(f(x)) + \boxed{g'(f(x))f'(x) \cdot h} + \underbrace{g'(f(x))r_f(x, h) + r_g(f(x), f'(x)h + r_f(x, h))}_{\substack{\text{---} \\ \text{---}}} \\ &\frac{\|g'(f(x))r_f(x, h)\|}{\|h\|} \leq \|g'(f(x))\| \frac{\|r_f(x, h)\|}{\|h\|} \xrightarrow[h \rightarrow 0]{} 0 \end{aligned}$$

$\boxed{g'(f(x)) \in B(Y, Z)}$

$$\frac{\|r_g(f(x), f'(x)h + r_f(x, h))\|}{\|h\|} = \frac{\|r_g(f(x), f'(x)h + r_f(x, h))\|}{\|f'(x)h + r_f(x, h)\|} \xrightarrow[h \rightarrow 0]{} \frac{\|f'(x)h + r_f(x, h)\|}{\|h\|}$$

wiadomo, że gdy $h \rightarrow 0$ to $f'(x)h + r_f(x, h) \rightarrow 0$ zatem z rów. g wynika

$$\frac{\|f'(x)h + r_f(x,h)\|}{\|h\|} \leq \frac{\|f'(x)h\|}{\|h\|} + \frac{\|r_f(x,h)\|}{\|h\|} \leq \|f'(x)\| + \underbrace{\frac{\|r_f(x,h)\|}{\|h\|}}_{\text{ta cześć} \rightarrow 0} \quad (*)$$

zatem dla wystarczająco małych h $(*) \leq 2 \cdot \|f'(x)\|$

18

ostatecznie więc

$$\frac{\|r_g(f(x), f'(x)h + r_f(x,h))\|}{\|h\|} \rightarrow 0.$$

■

FAKT: $f: X \rightarrow Y$, $\alpha: X \rightarrow \mathbb{R}$. Jeżeli f różniczkowalne w $x \in X$; α różniczkowalne w $x \in \mathbb{R}$ to odwzorowanie $x \mapsto \alpha(x) \cdot f(x)$ jest różniczkowalne w x ; mnożenie przez liczbę w Y

$$(\alpha f)'(x) = \alpha'(x) \cdot f(x) + \alpha(x) \cdot f'(x)$$

$$\in B(x, \mathbb{R}) \quad \uparrow \epsilon y \quad \uparrow \in \mathbb{R} \quad \in B(x, y)$$

$\underbrace{\text{jest to odwzorowanie liniowe}}$

$$X \ni h \longmapsto (\alpha'(x)h) \cdot f(x) \in Y$$

$$\text{DOWÓD: } \alpha(x+h) = \alpha(x) + \alpha'(x)h + r_\alpha(x,h) \quad f(x+h) = f(x) + f'(x)h + r_f(x,h)$$

$$\begin{aligned} \alpha(x+h)f(x+h) &= [\alpha(x) + \alpha'(x)h + r_\alpha(x,h)][f(x) + f'(x)h + r_f(x,h)] = \\ &= \alpha(x)f(x) + [\alpha'(x)h]f(x) + \alpha(x)f'(x)h + \underbrace{[\alpha'(x)h]f'(x)h + r_\alpha(x,h)f(x) + \alpha(x)r_f(x,h)}_{+ \alpha'(x)h \cdot r_f(x,h) + r_\alpha(x,h)f'(x)h + r_\alpha(x,h)r_f(x,h)} \end{aligned}$$

to na zielono to pochodne, to nie szaro to reszta :

$$\frac{\|\alpha'(x)h]f'(x)h\|}{\|h\|} = \frac{\|\alpha'(x)h\| \|f'(x)h\|}{\|h\|} \leq \frac{\|\alpha'(x)\| \|h\| \|f'(x)\| \|h\|}{\|h\|} \xrightarrow{\|h\| \rightarrow 0} 0$$

i tedy dla każdego ciągu. Konstatamy 2 ciągi losci $\alpha'(x)$, $f'(x)$ oraz 2 tego, zr $r_\alpha(x,h)$, $r_f(x,h)$, $\frac{\|r_\alpha(x,h)\|}{\|h\|}$, $\frac{\|r_f(x,h)\|}{\|h\|}$ znikają.

Szukanie pochodnej z definicji jest zazwyczaj obciążająco i niepraktyczne. Wprowadźmy teraz pewne dodatkowe pojęcia, które ułatwią praktyczne poszukiwanie pochodnej.

19

Pochodne kierunkowe:

X, Y - przestrzenie Banacha, $U \subset X$, $x \in U$, $v \in X$, $f: U \rightarrow Y$.

Mówimy, że odwzorowanie f ma pochodną kierunkową w kierunku v jeśli istnieje

$$\lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(x+tv) - f(x)}{t}. \text{ Pochodną kierunkową oznaczamy } \nabla_v f(x).$$

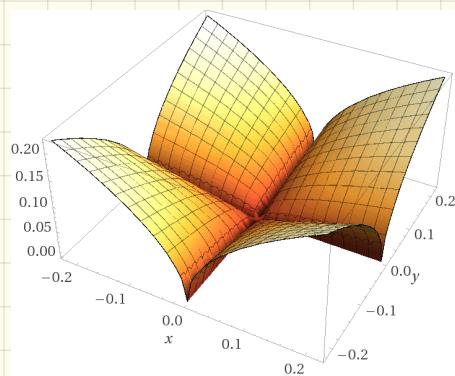
Pochodna kierunkowa jest jednorodna, tzn. $\nabla_{\lambda v} f(x) = \lambda \nabla_v f(x)$. Istotnie

$$\begin{aligned} \nabla_{\lambda v} f(x) &= \lim_{t \rightarrow 0} \frac{f(x + t\lambda v) - f(x)}{t} = \lim_{t \rightarrow 0} \lambda \frac{f(x + (t\lambda)v) - f(x)}{t\lambda} = \lambda \lim_{s \rightarrow 0} \frac{f(x + sv) - f(x)}{s} \\ &= \lambda \nabla_v f(x) \end{aligned}$$

Istnienie pochodnej kierunkowej jest stosunkowo słabym warunkiem dla funkcji.

Znaleźć możliwe przykłady przerożnych funkcji:

- (i) $f(x,y) = \sqrt{|xy|}$ f ma pochodną kierunkową w kierunkach $\begin{bmatrix} 0 \\ 1 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix}$, w pozostałych kierunkach pochodna kierunkowa nie istnieje.

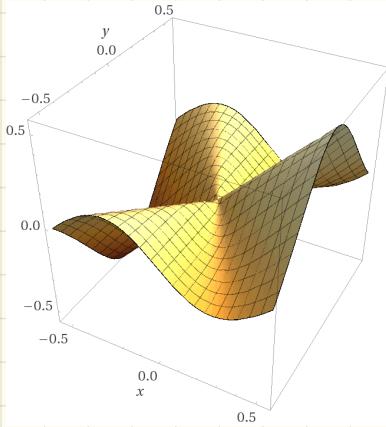
(ii) $g(x,y) = x \frac{x^2 - y^2}{x^2 + y^2}$ $g(0,0) = 0$ Pochodne kierunkowe istnieje we wszystkich kierunkach, jednak odniesienie $w(0,0)$

$x \in \mathbb{R} \mapsto \nabla_y g(0,0)$ nie jest liniowe

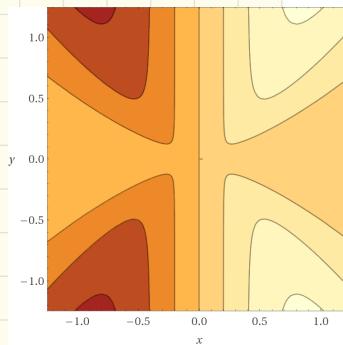
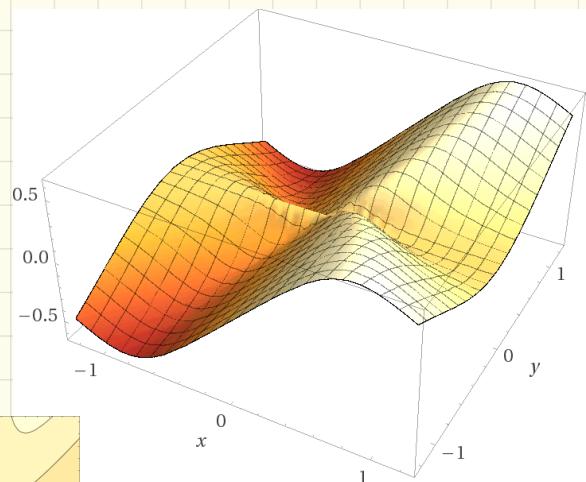
20

$$g(t\delta x, t\delta y) = t\delta x \frac{t^2 \delta x^2 - t^2 \delta y^2}{t^2 \delta x^2 + t^2 \delta y^2} = t \delta x \left(\frac{\delta x^2 - \delta y^2}{\delta x^2 + \delta y^2} \right) \quad \nabla_y g(0,0) = \delta x \frac{\delta x^2 - \delta y^2}{\delta x^2 + \delta y^2}$$

$$g(x, \alpha x) = x \frac{x^2 - \alpha^2 x^2}{x^2 + \alpha^2 x^2} = x \left(\frac{1 - \alpha^2}{1 + \alpha^2} \right)$$

(3) Rozważmy funkcję $h(x,y) = \frac{x^2 y^2}{x^4 + y^2}$
 $h(0,0) = 0$.

Zbadajmy pochodną kierunkową:

$$h(t\delta x, t\delta y) = \frac{t\delta x \frac{t^2 \delta y^2}{t^4 \delta x^4 + t^2 \delta y^2}}{t^4 \delta x^4 + t^2 \delta y^2} = t \frac{\delta x \delta y^2}{t^2 \delta x^4 + \delta y^2}$$

$$\vec{v} = \begin{bmatrix} \delta x \\ \delta y \end{bmatrix}$$

$$\nabla_{\vec{v}} h(0,0) = \lim_{t \rightarrow \infty} \frac{\delta x \delta y^2}{t^2 \delta x^4 + \delta y^2} = \frac{\delta x \delta y^2}{\delta y^2} = \delta x$$

Pochodna kierunkowa istnieje w każdym kierunku i odwzorowanie $\vec{v} \mapsto \nabla_{\vec{v}} h(0,0)$ jest liniowe. Odwzorowanie nie jest jednak różniczkalne w $(0,0)$.

$$h(0+\delta x, 0+\delta y) = h(0,0) + [1,0] \begin{bmatrix} \delta x \\ \delta y \end{bmatrix} + R(\delta x, \delta y)$$

$$R(\delta x, \delta y) = \frac{\delta x \delta y^2}{\delta x^4 + \delta y^2} - \delta x = \frac{\delta x \delta y^2 - \delta x^5}{\delta x^4 + \delta y^2} = \frac{-\delta x \delta y^2}{\delta x^4 + \delta y^2}$$

Widzmy teraz $\vec{v}_n = \begin{bmatrix} 1/n \\ 0 \end{bmatrix}$ $R(\frac{1}{n}, 0) = \frac{1/n^5}{1/n^4} = \frac{1}{n}$ $\|\vec{v}_n\| = \frac{1}{n}$

$$\frac{|R(\vec{v}_n)|}{\|\vec{v}_n\|} = \frac{1/n}{1/n} = 1 \text{ zatem } R \text{ nie jest reszta.}$$

Mamy jednak oczywiste FAKT: jeśli $f: U \rightarrow Y$ różniczkowalna w $x \in U$ to pochodna kierunkowa w x istnieje w każdym kierunku i $\nabla_{\vec{v}} f(x) = f'(x)\vec{v}$. Pochodna kierunkowa jest oczywiście liniowa względem kierunku.

Jak pokazuje przykład (iii) wynikanie w drugim słowie nie zachodzi. Ma więc sens następujące definicję:

DEFINICJA: Jeśli dla $x \in U$ pochodna kierunkowa odwzorowania $f: U \rightarrow Y$ istnieje w każdym kierunku i $\vec{v} \mapsto \nabla_{\vec{v}} f(x)$ jest odwzorowaniem liniowym i ciągłym to mówimy że f jest **stabilo różniczkowalna** w x . Odwzorowanie $\vec{v} \mapsto \nabla_{\vec{v}} f(x)$ nazywamy wówczas **stab pochodną lub pochodną Gateaux**.

UWAGA: Funkcja stabilo różniczkowalna w punkcie nie musi nawet być ciągła w tym punkcie!